Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	51C/448/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1215226427
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michaela Krajčová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2016:1215226427.6

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v sporovej veci žalobcu: M. K.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, A., zast.: Spotrebiteľské Centrum - nezisková organizácia, so sídlom Andyho Warhola 33, Medzilaborce, proti žalovaným: 1. Sanbal SK s.r.o., so sídlom Okružná 3239, Modra. IČO: 35 947 535, 2. V. L., bytom T. XXXX, Rovinka, zast. Mgr. Martin Pohovej, advokát, Námestie Slobody 10, Bratislava, o zaplatenie 198,00 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie voči žalovanému v 2. rade zastavuje.

II. Súd žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 198,- € s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne odo dňa 07.09.2015 do zaplatenia a sumu 48,75 € ako primerané finančné zadosťučinenie, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobkyňa má voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť štátu, na účet Slovenskej pošty, a.s., súdny poplatok za návrh, sume 16,50 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 01.12.2015, podanou na súd dňa 02.12.2015, sa žalobkyňa a proti žalovaným v 1. a 2. rade domáha zaplatenia 198,00 € titulom bezdôvodného obohatenia. Ďalej sa domáhala, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie primeraného zadosťučinenia v sume 48,75 €.

2. Na pojednávaní dňa 11.05.2016 žalobkyňa zmenila žalobu na začatie konania, ktorú zmenu súd pripustil uznesením č.k.: 51C/448/2015-35 zo dňa 12.05.2016.

3. Súd lustráciou obchodného registra zistil, že žalovaný v 1. rade - spoločnosť TOYO travel, s.r.o., zanikol zlúčením so spoločnosťou Sanbal SK s.r.o., so sídlom Okružná 3239, Modra.

4. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že právny predchodca žalovaného v 1. rade je právnickou osobou založenou na vykonávanie podnikateľskej činnosti a žalovaný v 2. rade bol konateľom právneho predchodcu žalovaného v 1. rade, ktorý úmyselným a cieleným konaním, resp. nekonaním viedol spoločnosť TOYO travel s.r.o. do úpadku, čím spôsobil žalobkyni škodu.

5. Dňa 03.09.2015 právny predchodca žalovaného v 1. rade zaslal žalobkyni e-mailom reklamnú ponuku zájazdu, na ktoré žalobkyňa reagovala a dňa 04.09.2015 si objednala zájazd s názvom „Víkend vo Švajčiarsku“. Na základe výzvy právneho predchodcu žalovaného v 1. rade žalobkyňa zaplatila v prospech jeho účtu dňa 07.09.2015 sumu 198,- €. Nakoľko sa predmetný zájazd neuskutočnil a na

základe informácií zverejnených na webovej stránke právneho predchodcu žalovaného v 1. rade sa žalobkyňa dozvedela o údajnom vyhlásení konkurzu na majetok spol. TOYO travel s.r.o. žiadala ho, aby jej peňažné plnenie vrátil. Doposiaľ sa tak nestalo a taktiež na majetok právneho predchodcu žalovaného v 1. rade nebol vyhlásený konkurz.

6. Obaja žalovaní svojím konaním, resp. nekonaním uviedli žalobkyňu do omylu, jednoznačne za účelom vylákania peňažného planenia - kúpnej ceny za služby, ktoré jej právny predchodca žalovaného v 1. rade nikdy neposkytol. Z konania právneho predchodcu žalovaného v 1. rade je zjavné, že si nesplnil svoje zákonné povinnosti - zákonné postenie cestovnej kancelárie proti insolventnosti, čím porušil aj zákonné ustanovenia a v danom čase nemal oprávnenie na výkon takejto podnikateľskej činnosti.

7. Zároveň žalobkyňa s poukazom na ust. § 3 ods. 5 záklone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov si uplatňuje aj právo na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 48,75 €, ktorú sumu považuje za primeranú vzhľadom na vzniknutú situáciu, s ktorou mala veľa stresu a nepríjemností a to aj s poukazom na dobu, ktorú trvá konanie žalovaného v 1. rade, resp. jeho právneho predchodcu.

8. Na pojednávanie súdu, ktoré sa uskutočnilo dňa 09.09.2016, sa žalovaný v 1. rade ani žalovaný v 2. rade nedostavili, hoci boli naň riadne a včas predvolaní, v predvolaní na pojednávanie boli poučení o následku nedostavenia sa vrátane možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, svoju neprítomnosť neospravedlnili včas a vážnymi okolnosťami.

9. Na pojednávaní konanom dňa 09.09.2016 vzala žalobkyňa žalobu voči žalovanému v 2. rade späť v celom rozsahu, skôr než začalo pojednávanie o veci. Zároveň žiadala, aby súd z dôvodov hodných osobitého zreteľa, s poukazom na predmet konania a postavenie žalovaného v 2. rade voči žalovanému v 1. rade (konateľ pôvodnej spoločnosti) ako aj jej pozíciu spotrebiteľa, nepriznal žalovanému v 2. rade náhradu trov konania.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oznámením obsahu listinných dôkazov predložených žalobkyňou. Na základe takto vykonaného súd skutkový stav veci ustálil nasledovne:

Z výpisu z Obchodného registra súd zistil, že predmetom činnosti právneho predchodcu žalovaného v 1. rade spol. TOYO travel s.r.o. je okrem iného prevádzkovanie cestovnej kancelárie.

Žalovaný v 2. rade bol konateľom spoločnosti TOYO travel, s.r.o., ktorá dňa 25.05.2016 zanikla zlúčením so spoločnosťou Sanbal SK s.r.o., so sídlom Okružná 3239, Modra.

Dňa 03.09.2015 spoločnosť TOYO travel, s.r.o. zaslala žalobkyni e-mailom reklamnú ponuku označenú ako „Oslávte s nami doteraz 666 zrealizovaných zájazdov“, ktorý obsahoval aj ponuku zájazdu „Víkend Švajčiarsko“ v termíne 20.11.2-23.112015 cena len 99,- €.

Žalobkyňa na reklamnú ponuku reagovala e-mailom dňa 04.09.2015, ktorým si objednala zájazd pre dve osoby s názvom „Víkend vo Švajčiarsku“.

Právny predchodca žalovaného v 1. rade jej e-mailom zo dňa 04.09.2015 zaslal Objednávku č. 12101 na zájazd Švajčiarsko Ženeva - Bern - Rheinfalle v termíne 20.11.2015-23.11.2015 v cene (po zľave) 198,- €.

Na základe výzvy právneho predchodcu žalovaného v 1. rade žalobkyňa zaplatila v prospech účtu spol. TOYO travel s.r.o. dňa 07.09.2015 sumu 198,- eur.

Predmetný zájazd sa neuskutočnil a ani právny predchodca žalovaného v 1. rade a ani žalovaný v 1. rade nevrátili žalobkyni zaplatenú cenu zájazdu.

11. Takto zistený skutkový stav posúdil súd po právnej stránke nasledovne:

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Občianskeho zákonníka sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi.

Podľa § 741a Občianskeho zákonníka zmluvou o obstaraní zájazdu sa obstarávateľ (cestovná kancelária) zaväzuje, že objednávateľovi obstará vopred ponúkanú kombináciu služieb cestovného ruchu (zájazd), a objednávateľ sa zaväzuje, že zaplatí dohodnutú cenu.

Podľa § 741k, ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak po začatí zájazdu cestovná kancelária neposkytne objednávateľovi služby alebo ich podstatnú časť riadne a včas alebo zistí, že mu ich nebude môcť poskytnúť, aj keď ju k tomu zmluva zaviazala, je povinná bezodkladne urobiť také opatrenia, aby mohol zájazd pokračovať.

Podľa § 741k, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak pokračovanie zájazdu nemožno zabezpečiť inak ako prostredníctvom služieb nižšej kvality, než sú uvedené v zmluve, je cestovná kancelária povinná vrátiť objednávateľovi rozdiel ceny medzi ponúkanými a poskytnutými službami.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 281/2001 Z. z. zákona o zájazdoch, cestovná kancelária je podnikateľ, ktorý na základe živnostenského oprávnenia organizuje, ponúka a predáva zájazdy a uzatvára zmluvu o obstaraní zájazdu podľa § 741a až 741k Občianskeho zákonníka (ďalej len „zmluva o zájazde“).

Podľa § 5 písm. a) zákona č. 281/2001 Z. z. zákona o zájazdoch objednávateľ je osoba, ktorá uzatvorí s cestovnou kanceláriou zmluvu o zájazde.

Podľa § 6 zákona č. 281/2001 Z. z. zákona o zájazdoch, zmluva o zájazde má charakter typovej zmluvy podľa osobitného predpisu (§ 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov).

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí

vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 1, 2 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. O zastavení konania proti žalovanému v 2. rade bolo rozhodnuté podľa § 145 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. V konaní má súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného v 1. rade došlo platnému uzavretiu Zmluvy o obstaraní zájazdu v zmysle ustanovenia § 741 ods. l Občianskeho zákonníka, podľa ktorého táto zmluva musí mať písomnú alebo inú vhodnú formu, pričom za inú vhodnú formu je možné považovať uzavretie zmluvy prostredníctvom internetu. Žalobkyňa zaslala právnemu predchodcovi žalovaného v 1. rade prihlášku prostredníctvom e-mailu. Zaplatením požadovanej ceny obstarávaného zájazdu nadobudla zmluva účinnosť. Všetky úkony žalobkyne a právneho predchodcu žalovaného v 1. rade nevzbudzovali pochybnosti o akceptácií spôsobu uzavretia zmluvy o obstaraní zájazdu a jej formy.

Keďže však právny predchodca žalovaného v 1. rade neposkytol na základe platne uzavretej zmluvy o obstaraní zájazdu žalobkyni ako objednávateľke objednanú službu, keďže objednaný zájazd sa vôbec neuskutočnil, je povinný vrátiť žalobkyni cenu zaplatenú žalobkyňou za objednanú, avšak nezrealizovanú službu. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie sumy 198,- €.

Zároveň súd zaviazal žalovaného v 1. rade na náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyni vo výške 48,- €, ktorej výšku, vzhľadom na skutkové okolnosti prejednávanej veci, súd považuje za primeranú.

14. O trovách konania žalobkyne proti žalovanému v 1. rade bolo rozhodnuté podľa § 255 C. s. p., keď v konaní úspešnému žalobcovi patrí proti žalovanému v 1. rade náhrada trov konania. Nakoľko žalobkyni proti žalovanému v 1. rade nevyplývajú zo spisu žiadne trovy konania, súd mu ich náhradu nepriznal.

15. O trovách konania žalovaného v 2. rade, bolo rozhodnuté podľa § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobkyňa síce procesne zavinila, že konanie proti žalovanému v 2. rade bolo zastavené, avšak z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 C.s.p., ktoré predstavujú výnimočnosť pri rozhodovaní súdov o trovách konania a na ktoré poukazovala žalobkyňa, súd náhradu trov konania žalovanému v 2. rade nepriznal.

Aplikácia § 257 C.s.p. je možná iba v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane sporových strán. Použitie tohto ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Nepriznanie náhrady trov konania v danej veci zodpovedá zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu, pričom má súd za to, že sa takéto rozhodnutie nejaví ani ako neprimeraná tvrdosť voči žalovanému v 2. rade a v danom prípade ani neodporuje dobrým mravom.

Ako už bolo uvedené, žalobkyňa späťvzatím žaloby (ktorá inak bola podaná dôvodne) procesne zavinila zastavenie konania proti žalovanému v 2. rade. K tomuto späťvzatiu žaloby však nepristúpila svojvoľne a bezdôvodne, avšak až na základe zistenia, že žalovaný v 2. rade bol iba konateľom spoločnosti TOYO - travel s.r.o., ktorá od nej vylákala peňažné prostriedky na nikdy neuskutočnený zájazd, a preto mu v danom spore priamo nesvedčí pasívna vecná legitimácia, a to napriek tomu, že v danom čase bol jediným konateľom i spoločníkom spoločnosti TOYO travel, s.r.o., teda z morálneho hľadiska je jedinou osobou zodpovednou za zmenšenie majetku žalobkyne. Vzhľadom na skutočnosť, že, ako je verejne známe, už na jeseň v roku 2015 mal žalovaný v 2. rade. vedomosť o predlžení spoločnosti TOYO travel, s.r.o., pričom k jej zlúčeniu so spoločnosťou žalovaného v 1. rade došlo na základe zmluvy

o zlúčení zo dňa 13.05.2016, je nanajvýš nepravdepodobné, že uskutočnenie zájazdu mal v úmysle aj zabezpečiť, pričom spoločnosť TOYO travel, s.r.o. bola, rovnako ako ďalších 32 iných obchodných spoločností, zlúčená do spoločnosti žalovaného, ktorý v predmete činnosti nemá prevádzkovanie cestovnej kancelárie a dlhodobo vykazuje stratu, teda možno dôvodne usudzovať, že motívom tohto zlúčenia TOYO travel, s.r.o. do spoločnosti žalovaného v 1. rade bolo zbavenie sa zodpovednosti za záväzky z minulosti (teda i záväzku voči žalobkyni) bez potreby vyhlásenia konkurzu. Vychádzajúc z uvedeného dospel súd k záveru, že vzhľadom na predmet konania, podiel žalovaného v 2. rade na vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného 1. rade, resp. jeho právneho predchodcu - spoločnosti TOYO travel, s.r.o., ktorej bol jediným spoločníkom a konateľom, ako i ďalšie vyššie opísané okolnosti (ktoré sú verejne známe) existujú v danej veci okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. 257 C. s p., pre ktoré je na mieste žalovanému v 2. rade náhradu trov konania nepriznať, keď jej priznanie by bolo v zjavnom rozpore s dobrými mravmi a všeobecnými princípmi spravodlivosti. Vzhľadom na uvedené, keďže od žalovaného v 2. rade možno za daného stavu spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, aj keď žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, súd žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

16. O povinnosti žalovaného v 1. rade zaplatiť štátu súdny poplatok za žalobu bolo rozhodnuté podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1991 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Nakoľko žalobca je od poplatku za návrh oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb., súd na zaplatenie súdneho poplatku za návrh zaviazal v konaní neúspešného žalovaného v 1. rade.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).